

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118210698
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118210698.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ K. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XX, XXX XX M., právne zastúpená JUDr. Ladislavom Riedlom, Advokátska kancelária Prešov, Konštantínova 6, 2/ L. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XX, XXX XX M., právne zastúpená Mgr. Ivanom Mazancom, advokátom, Metodova 12, 080 01 Prešov, 3/ B. A. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XX, XXX XX M., 4/ W. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. 7, XXX XX M., o zaplatenie 10.976,79 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 32Csp/186/2018-186 zo dňa 03. 07. 2019, jednomyseľné takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.
- II. Nepripúšťa vstup Všeobecnej ochrany práv spotrebiteľa ako intervenienta do konania.
- III. Nepriznáva stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.:

„I. Žalovaní v 1., 2., 3. a 4. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 8 575,12 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 943,68 eura od 20.01.2017 do zaplatenia, pričom žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú povinní tak urobiť spoločne a nerozdielne a vo vzťahu medzi žalovanými v 1., 2. a 3. rade a žalovanou v 4. rade platí, že plnením jedného z dlžníkov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných dlžníkov.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade sa povoľuje suma uvedená vo výroku č. I. tohto rozsudku splácať v mesačných splátkach vo výške 250 eur splatných vždy do 25.dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, a to tak, že pri nezaplatení čo len jednej splátky riadne a včas stáva sa splatným celé dlžné plnenie.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade ako povinným spoločne a nerozdielne v rozsahu 60,84 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil podľa ustanovení § 39, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 a 9, § 54 ods. 1 a 2, § 546, § 548, § 565 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1 a § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, § 2 ods. 1, § 7 ods. 3 a 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, § 94 ods. 1, § 95 ods. 3, § 96 ods. 1 a 3 Exekučného poriadku.

3. V odôvodnení rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaní v 1., 2., a 3., rade a nebohý W. I. ako (spolu)dĺžníci a žalovaná v 4. rade ako ručiteľka uzatvorili so žalobcom ako veriteľom dňa 25. 10. 2006 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorou vznikol medzi stranami sporu právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluvou sa žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalovaným ako fyzickým osobám - nepodnikateľom peňažné prostriedky a žalovaní sa tieto zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach. Žalobca žalovaným poskytol spolu sumu 9.825,40 eura. Zároveň mal súd za preukázané, že žalobca bol v zmysle § 94 a nasl. Exekučného poriadku povinný odúčtovať zablokované finančné prostriedky z konta sporenia, celkovo vo výške 5.087,76 eura. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 19. 01. 2017, pričom konečný dlh vyčíslil na 11.323,30 eura. Konštatoval, že v prípade poplatku za spracovanie medziúveru vo výške 3.500,-Sk, keď vyhodnotil samotný poplatok za neplatné zmluvné dojednanie, bol zjednaný v rozpore s požiadavkou dobrých mravov na ujmu spotrebiteľa, lebo poplatku chýba hospodárska ekvivalencia vo vzťahu veriteľ a dlžník. Veriteľ, resp. žalobca nepreukázal a súdu prvej inštancie nie je zrejmé a ani zo zmluvy nevyplýva, za aké konkrétne poskytnuté služby vlastne má dlžník poplatok platiť. Ďalšie dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, vyhodnotil uplatnenie poplatku za zmenu 500,- Sk (16,60 eura). Zmenu nevystavil veriteľ, ale dlžník, vystavením zmenky teda neposkytol dodávateľ spotrebiteľovi žiadnu službu, naopak, vystavením zmenky poskytol spotrebiteľ veriteľovi zabezpečenie jeho pohľadávky. Zároveň súd prvej inštancie poplatky za upomienky a predžalobné upomienky, ktoré žalobca účtoval žalovaným spolu vo výške 462,90 eura, vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky. Predmetné poplatky neboli v zmluve ani spomenuté. Súd prvej inštancie tak priznal žalobcovi zostatok istiny vo výške 7.597,42 eura, uplatnené kapitalizované úroky do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 631,44 eura a poplatok za poistenie vo výške 346,26 eura, spolu teda 8.575,12 eura. Uviedol, že žalobcovi nepriznal úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov do zosplatnenia pohľadávky. Ďalej bol toho názoru, že po zosplatnení úveru patria veriteľovi iba úroky z omeškania. Žalobca ako veriteľ právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do doby dojednanej ako termín splatnosti úveru, resp. po vyhlásení predčasnej splatnosti, do vyhlásenia tejto predčasnej splatnosti. Po tomto termíne už veriteľovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania.

4. Uviedol, že pokiaľ ide o námietku žalovanej v 1. rade ohľadom toho, že listom zo dňa 19. 01. 2017 mal žalobca od zmluvy odstúpiť (čo by malo mať za následok zrušenie zmluvy od začiatku a nastúpil by režim bezdôvodného obohatenia), uviedol, že s uvedenou argumentáciou sa nestotožnil. V danom prípade žalobca nevyužil svoje právo od zmluvy odstúpiť, ale vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa názoru súdu prvej inštancie je plne v dispozícii veriteľa, akým spôsobom zmluvu (zákonným) spôsobom ukončí. V danom prípade sa žalobca rozhodol pre inštitút vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru tak ako to vyplýva nielen z označenia uvedeného oznámenia, ale aj z jeho obsahu. Možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola v zmluve dohodnutá v čl. VI. (Omeškanie splácania), bod 3. Žalobca upozornil žalovaných na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti listom zo dňa 02. 12. 2016 a napokon listom zo dňa 19. 01. 2017 žalovaným oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

5. Pokiaľ žalovaná v 1. rade ďalej poukázala na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, uviedol, že v danom prípade sa nejedná o výklad spotrebiteľskej zmluvy, ale o jednostranný právny úkon, ktorý učinil veriteľ a na ktorý bol oprávnený tak v zmysle zákona ako aj podľa zmluvy. Skutočnosť, že žalobca presne nešpecifikoval v zmysle akého ustanovenia zmluvy, resp. všeobecných podmienok vyhlasuje mimoriadnu splatnosť nemení nič na určitosti a jasnosti uvedeného mimoriadneho zosplatnenia úveru, lebo dôvod bol špecifikovaný ako porušenie povinnosti splácať úver riadne a včas, nakoľko boli žalovaní v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

6. Rovnako nepovažoval za dôvodnú námietku žalovanej v 1. rade ohľadom nedostatku náležitosti spotrebiteľskej zmluvy. Na predmetný právny vzťah sa vzťahuje zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, pričom zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na predmetný právny vzťah nevzťahuje (§ 1 ods. 2 písm. a).

7. Súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol o povinnosti žalovaných uhradiť istinu s príslušenstvom v splátkach

po 250 eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhod splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky. Pri povolení splátok vzal do úvahy predovšetkým súčasnú majetkovú situáciu žalovaných

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol na základe ustanovení § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 CSP, pričom pomerne úspešnejší žalobca má nárok na náhradu trov konania voči prevažne neúspešnejším žalovaným v rozsahu 60,84 %. Súd prvej inštancie vychádza z toho, že žalobou si žalobca uplatnil 10.976,79 eura, ako aj úrok z úveru, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje 512,79 eura a úrok z omeškania predstavujúci ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 383,16 eura, pričom žalobca bol úspešný v rozsahu 80,42 % a žalovaní v rozsahu 19,58 %.

9. Žalovaná v 1. rade podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výrokov I. a IV. Odvolanie odôvodnila nesprávnymi skutkovými zisteniami, ku ktorým súd dospel na základe vykonaných dôkazov, a tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Je toho názoru, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre dôvod, ktorý nie je zákonne možné podriaďiť pod tento právny úkon. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenia § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Dôvod uvedený žalobcom mal mať za následok odstúpenie od zmluvy podľa čl. VII bod 2 písm. c) Zmluvy, preto na zosplatnenie úveru je potrebné hľadiť ako na odstúpenie od nej, čím sa zmluva od začiatku zrušila a vzájomné plnenia sa dostali do režimu bezdôvodného obohatenia. Navyše si sám žalobca dal do zmluvy zmluvnú podmienku v čl. VII. ods. 4 písm. a), podľa ktorej veriteľ môže od zmluvy odstúpiť, ak je dlžník v omeškani s dvoma pravidelnými mesačnými vkladmi na zmluvu o stavebnom sporení po dobu dlhšie ako dva mesiace. Keďže takáto podmienka nastala už 14. 05. 2008, kedy bola suma vložená na stavebné sporenie až 16. 09. 2008, evidentné je, že k naplneniu tejto podmienky došlo a došlo k nej skôr, ako je naplnenie podmienky v čl. VI., v odseku 3., na ktoré žalobca poukazuje až v tejto žalobe, nakoľko v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nebolo povedané, na ktorý bod odkazuje. Je toho názoru, že ak pri konfrontácii týchto dvoch zmluvných podmienok sa má postupovať podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Nie je to dôvod na to, aby bolo upreté žalovaným postupovanie podľa čl. VII., bod 4, písm. a) lebo táto skutočnosť nastala skôr, ako podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uviedla, že rozdiel plnení žalobcu vo výške 9.825,40 eura a plnení žalovaných vo výške 11.831,57 eura, po odúčtovaní sumy 5.087,76 eura v prospech iných exekúcií, znamená dlh vo výške 3.081,59 eura. Poukázala na to, že súd prvej inštancie uzavrel, že nie je možné vyžadovať iné náležitosti ako stanovuje zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Nemôže súhlasiť s touto argumentáciou, pretože ona operovala v konaní s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C 26/13, avšak závery z neho plynúce neboli napadnutom rozsudku posúdené. Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX o stavebnom úvere č. XXXXXXXX X síce nespadá pod režim zákona č. 258/2001 Z. z., ale je presvedčená, že zmluva neobsahuje dobu splatnosti ani celkovú odplatu za úver. Ona ako zákazník a dlžník pri uzavretí zmluvy nebola schopná posúdiť ekonomické dopady na jej majetok, ktoré jej z uzavretej vyplynú. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenia § 53 ods. 4 písm. a) a v) a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že aj tohto dôvodu odplata zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere nie je vymožiteľná, pretože nebola jasne dohodnutá. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalovanej v 1. rade sa vyjadril žalobca, ktorý sa plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý vyslovil, že sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie. Je toho názoru, že si riadne uplatnil svoje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ktoré bolo realizované v súlade s platnými právnymi predpismi, ako zmluvou o úvere. Poukázal na to, že tvrdenie žalovanej v 1. rade, že podmienka na vyhlásenie splatnosti nastala už dňa 14. 05.2008, ide o nové tvrdenie, ktoré žalovaní neuplatnili v súdnom konaní. Na konte sporenia bol vykonaný vklad dňa 18. 07.2016, teda rovnaký deň ako bol vykonaný posledný vklad na konto medziúveru. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej v 1. rade, že aj keď predmetná zmluva o úvere nespadá po režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, má obsahovať náležitosti v zmysle predmetného zákona, uviedol, že predmetný zákon jasne definuje zmluvy, ktoré majú uvedené náležitosti spĺňať a predmetná zmluva o úvere do tejto kategórie nespadá. Žalobca tak nebol povinný, v zmysle platných právnych predpisov, uvedené údaje do zmluvy zahrnúť a preto tu nie je daný dôvod na to, aby to bolo spochybňované. Odplata zo zmluvy o úvere, teda úrok za úver bola riadne dohodnutý v zmluve o úvere, v čl. II bol jasne stanovené, že v štádiu medziúveru je to 7,49 % p. a. a splátka vo výške 1.873,-Sk + poistenie 120,-Sk, spolu 1.993,-Sk a v štádiu stavebného

úveru je to 4,70 % p. a. a splátka vo výške 2.625,-Sk + poistenie 120,-Sk, spolu 2.745,-Sk. Vzhľadom na uvedené navrhol potvrdiť rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej v 1. rade nie je dôvodné.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Vo vzťahu k odvolacím námietkam a pre zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné.

14. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že dňa 25. 10. 2006 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 1., 2. 3. rade a spoludlžníkom W. I. ako dlžníkmi a žalovanou v 4. rade ako ručiteľkou uzatvorená zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru č. XXXXXXXX X XX vo výške 300.000,-Sk pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver č. XXXXXXXX X XX vo výške cca 180.000,-Sk.

15. Podľa článku I. bod 2 Zmluvy bolo účelom tohto mimoriadneho medziúveru ako aj stavebného úveru je: a) nadobudnutie vlastníctva bytu, rodinného domu alebo bytového domu, b) výstavba, prístavba, nadstavba, vstavba alebo stavebné úpravy rodinného domu, alebo bytového domu, alebo stavebné úpravy bytu, c) modernizácia bytu, bytového domu, alebo rodinného domu, alebo udržiavacie práce na nich, d) nadobudnutie vlastníctva stavebného pozemku na účel výstavby rodinného domu, alebo bytového domu, e) nadobudnutie vlastníctva k pozemku na ktorom sa už nachádza rodinný dom alebo bytový dom, f) nadobudnutie vlastníctva nebytových priestorov v bytovom dome na účel prestavby nebytových priestoroch na byt, g) prestavba nebytových priestorov na byt, h) úhrada podielu bytovému družstvu na účel nadobudnutia bytu, i) úhrada záväzkov súvisiacich s účelmi uvedenými v písmenách a) až h).

16. V preskúmvanej veci je zrejmé, že Zmluva uzatvorená dňa 25. 10. 2006 medzi žalobcom Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a žalovanými v 1., 2. 3. rade, spoludlžníkom W. I. ako dlžníkmi a žalovanou v 4. rade ako ručiteľkou, ktorá je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (v znení v čase uzavretia zmluvy), je zároveň; ako typová zmluva uzatvorená podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. <../Microsoft/Windows/Temporary Internet Files/Content.Word/_blank> o ochrane spotrebiteľa (v znení v čase uzavretia zmluvy); spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú je nevyhnutné prednostne aplikovať aj kogentné ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka <../Microsoft/Windows/Temporary Internet Files/Content.Word/_blank>, ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia.

17. V zmysle čl. VI. (Omeškanie splácania), bod 3 Zmluvy, v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami, alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

18. V zmysle čl. VII. (Odstúpenie od zmluvy), bod 2 písm. c) Zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru aj v prípade, ak začne súdny výkon rozhodnutia, exekučné konanie, alebo dražba podľa platných právnych predpisov, ktorého predmetom bude nehnuteľnosť zabezpečujúca pohľadávku z tejto úverovej zmluvy.

19. V zmysle čl. VII. bod 4 písm. a) Zmluvy, pre mimoriadny medziúver platí navyše, že veriteľ môže od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať bezodkladné vrátenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru v prípadoch uvedených v bode XIX. všeobecných podmienok, ako aj v prípade, že dlžník je v omeškaní s dvomi pravidelnými mesačnými vkladmi na zmluvu o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 2 mesiace.

20. Rovnako bolo preukázané, že žalovaní v 1., 2. 3. rade a spoludlžník W. I. dohodnuté podmienky splácania úveru nedodržiali, a preto žalobca v rámci Oznamenia o odúčtovaní peňažných prostriedkov zo dňa 02. 12. 2016 na základe právoplatného exekučného príkazu č. EX 2514/2016 na výkon exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, ktorý vydal Exekútorický úrad W.. W. S., vyzval žalovaných, aby najneskôr v lehote do 20. 12. 2016 uhradili odúčtovanú sumu, prípadne omeškané splátky vrátane riadnej mesačnej splátky za aktuálny mesiac tak, že na účet stavebného sporenia uhradia sumu 3.008,17 eura a na účet medziúveru sumu 625,76 eura. Zároveň žalobca upozornil žalovaných, že v prípade, že v poskytnutej lehote nespĺnia žalovaní vyššie uvedené požiadavky, žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru a bude požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. Ako zistil súd prvej inštancie, predmetné oznámenie o odúčtovaní peňažných prostriedkov a poslednú výzvu na doplatenie zo dňa 02. 12. 2016 žalovaná v 1. rade neprevzala a zásielka sa vrátila žalobcovi dňa 30. 12. 2016 ako neprevzatá v odbernej lehote. Žalovaná v 2. rade prevzala ho dňa 13. 12. 2016, žalovaný v 3. rade predmetné oznámenie neprevzal a zásielka sa dňa 30. 12. 2016 vrátila žalobcovi ako neprevzatá v odbernej lehote a žalovaná v 4. rade prevzala dňa 09. 12. 2016.

21. Listom zo dňa 19. 01. 2017 žalobca oznámil žalovaným, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá k 19. 01. 2017 predstavuje 11.323,30 eura. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalobca odôvodnil tým, že žalovaní porušili dohodnuté povinnosti, nakoľko sú v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, boli naplnené skutočnosti v zmysle Zmluvy, resp. všeobecných podmienok stavebného sporenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ako ďalší dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru uviedol skutočnosť, že boli porušené dohodnuté povinnosti, nakoľko na majetok dlžníčky pani K. I. bola začatá nútená exekúcia, a preto boli naplnené skutočnosti v zmysle Zmluvy, resp. všeobecných podmienok stavebného sporenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

22. Uvedené skutočnosti neboli popreté a ani nijakým spôsobom spochybnené zo strany žalovanej v 1. rade.

23. V odvolaní odvolateľka namietala, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre dôvod, ktorý nie je zákonné možné podriaďiť pod tento právny úkon. Dôvod uvedený žalobcom mal mať za následok odstúpenie od Zmluvy podľa jej čl. VII bod 2 písm. c), preto na zosplatnenie úveru je potrebné hľadiť ako na odstúpenie od nej. Odvolací súd prisvedčuje námietkam odvolateľky, že dôvod, ktorý uviedol žalobca v jeho podaní zo dňa 19. 01. 2017 dával mu právo odstúpiť od Zmluvy v zmysle jej čl. VII. (Odstúpenie od zmluvy), bod 2 písm. c). Napriek tomu sa žalobca rozhodol pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle čl. VI. (Omeškanie splácania), bod 3 predmetnej Zmluvy. Ako správne poznamenal súd prvej inštancie, je plne v dispozícii veriteľa, akým spôsobom zmluvu (zákonným) spôsobom ukončí. Odstúpenie od zmluvy je jeho právom a nie povinnosťou. Žalobca v spore uplatňuje peňažnú pohľadávku titulom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorej malo dôjsť jeho podaním zo dňa 19. 01. 2017. Žalobca toto oprávnenie požadovať zosplatnenie celého zostatku dlhu pred dojednanou splatnosťou odôvodnil v jednostrannom vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 19. 01. 2017 tým, že žalovaní porušili dohodnuté povinnosti, nakoľko sú v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, boli naplnené skutočnosti v zmysle zmluvy o úvere, resp. všeobecných podmienok stavebného sporenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ako už vyššie odvolací súd uviedol, Zmluva obsahuje dojednanie práva veriteľa požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti na základe dôvodu omeškania dlžníka s úhradou splátky po dobu viac než 3 mesiace, tak ako je uvedené v čl. VI. (Omeškanie splácania), bod 3 Zmluvy.

Ako konštatoval súd prvej inštancie, žalobca upozornil žalovaných na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti listom zo dňa 02. 12. 2016 a napokon listom zo dňa 19. 01. 2017 žalovaným oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca teda v zmysle dojednaní v Zmluve bol oprávnený z dôvodu porušenia povinnosti dlžníkov uvedenej v jeho podaní z 19. 01. 2017 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zmluvy. V tomto ohľade sa odvolací súd plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie.

24. Pokiaľ odvolateľka v odvolaní poukázala na to, že žalobca mal v zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka postupovať podľa č. VII ods. 4 Zmluvy a uprednostniť odstúpenie od zmluvy pred mimoriadnym zosplatením podľa čl. VI. ods. 3 Zmluvy, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie uvedenom v bode 58 odôvodnenia napadnutého rozsudku a vo vzťahu k tejto odvolacej námietke v plnom rozsahu naň odkazuje.

25. Rovnako sa súd prvej inštancie správne posúdil námietky žalovanej v 1. rade tykajúcej sa chýbajúcich náležitostí Zmluvy, ako sú doba splatnosti a celková odplata. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na predmetný právny vzťah nevzťahuje (§ 1 ods. 2 písm. a/) a preto nie je možné vyžadovať iné náležitosti ako stanovuje zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Odvolateľka poukázala na chýbajúcu náležitosť - celkovú odplatu. Podľa § 7 ods. 3 písm. b) zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení je jednou s obligatórnych náležitostí - úrokové sadzby stavebných úverov, čo Zmluva obsahuje, ako uviedol súd prvej inštancie (v štádiu medziúveru je to 7,49 % p. a. a splátka vo výške 1.873,-Sk + poistenie 120,-Sk, spolu 1.993,-Sk a v štádiu stavebného úveru je to 4,70 % p. a. a splátka vo výške 2.625,-Sk + poistenie 120,-Sk, spolu 2.745,-Sk). Pokiaľ ide o chýbajúcu náležitosť - doba splatnosti, zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení nevyžaduje presne určenie doby splatnosti. Uvedený zákon vyžaduje podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru (§ 7 ods. 3 písm. c/) a tie sú uvedené v čl. II. Doba splatnosti, úročenie, vyplatenie a splácanie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru Zmluvy.

26. Odvolateľka v odvolaní namietala nevykonalnosť odplaty vzhľadom na jej nejasnosť. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenia § 53 ods. 4 písm. a) a v) a 5 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti odkázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-26/13.

27. K uvedeným odvolacím námietkam odvolací súd uvádza uvedené.

28. Podľa čl. II. bod 2 Mimoriadny medziúver Zmluvy, do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1.873,-Sk a súčasne platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 120,-Sk, t. z. dlžník sa zaväzuje uhrádzať pravidelné mesačné splátky úrokov a úhradu poplatkov za poistenie jednou platbou v celkovej výške 1.993,-Sk.

29. Podľa čl. II Stavebný úver Zmluvy, dlžník sa zaväzuje uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70 % pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2.625,-Sk a súčasne uhradiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 120,-Sk, t.j. dlžník sa zaväzuje uhrádzať pravidelné mesačné splátky úveru a úhradu poplatku za poistenie jednou platbou v celkovej výške 2.745,-Sk.

30. V zmysle § 8 ods. 3 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení stavebný sporiteľ má nárok na pridelenie stavebného úveru po splnení zmluvne dohodnutých podmienok.

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení stavebný sporiteľ získa stavebný úver, ak dodrží dohodnuté podmienky stavebného sporenia a spĺňa podmienky poskytnutia stavebného úveru.

32. Okrem stavebného sporenia a poskytovania stavebných úverov stavebným sporiteľom, ktorým vznikol nárok na stavebný úver, môže žalobca v zmysle § 12 ods. 2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení poskytovať stavebné úvery za komerčných podmienok na stavebné účely stavebným sporiteľom, ktorí splnili podmienky sporenia svojich vkladov, ale ďalšie zmluvne dohodnuté podmienky na pridelenie stavebného úveru ešte nespĺňajú, alebo stavebným sporiteľom, ktorí ešte len sporia. V takomto prípade stavebná sporiteľňa - žalobca poskytuje stavebným sporiteľom medziúver na preklopenie doby, kým naplnia podmienky na získanie stavebného úveru. Žalobca teda poskytuje stavebným sporiteľom na ich žiadosť peňažné prostriedky v takýchto prípadoch skôr, ako splnili zmluvné

a zákonné podmienky na poskytnutie stavebného úveru. Pri medziúvere má stavebný sporiteľ zriadené dva účty, a to účet sporenia, na ktorý počas fázy medziúveru stavebný sporiteľ poukazuje vklady, ktoré sa mu úročia a ku ktorým je pripisovaná aj štátna prémie, a prislúchajúci účet z medziúveru. Stavebný sporiteľ sa zaväzuje, že počas fázy medziúveru do splnenia podmienok na stavebný úver bude splácať len úroky z medziúveru, pričom si bude naďalej sporiť na prislúchajúci účet sporenia. Po splnení podmienok na pridelenie cieľovej sumy sa medziúver transformuje na stavebný úver a peňažné prostriedky z účtu sporenia t. j. vklady, ktorý stavebný sporiteľ poukazoval počas fázy medziúveru na účet sporenia, úroky z vkladov a štátna prémie sa zúčtujú so sumou na účte medziúveru a tým zároveň dôjde k zníženiu celkovej sumy úveru a zníženiu istiny úveru. K tomuto zníženiu síce nedochádza pravidelne každý mesiac, v konečnom dôsledku však dôjde k zníženiu výšky stavebného úveru aj o sumy, ktoré nadobudol stavebný sporiteľ titulom úrokov zo stavebného sporenia, teda úroky z vkladov a zo štátnej prémie. Stavebný sporiteľ tak v podstate aj vo fáze medziúveru znižuje istinu úveru, pričom k samotnému zníženiu istiny dôjde pri pridelení cieľovej sumy, teda pri prechode z fázy medziúveru do fázy stavebného úveru.

33. Hlavným predmetom plnenia zmluvy o úvere, ktorá spočíva v poskytnutí medziúveru, ako dočasného riešenia finančnej situácie stavebného sporiteľa, ktorý zatiaľ nenaplnil podmienky na poskytnutie stavebného úveru, je poskytnutie medziúveru za podmienok presne stanovených v zmluve o úvere s tým, že sa dočasne spláca len zmluvne dohodnutý úrok za medziúver zo zmluvy poskytnutého medziúveru a stavebný sporiteľ zároveň naďalej sporiť, až kým nenasporí stanovenú sumu na poskytnutie stavebného úveru. Odvolací súd tak nepovažoval za dôvodné odvolacie námietky odvolateľky o neprijateľnosti zmluvných dojednaní vzhľadom na skutočnosť, že predmet plnenia je v Zmluve vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne.

34. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

35. Dňa 05. 08. 2019 doručil subjekt občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV súdu prvej inštancie v rámci odvolacieho konania návrh na príbratie do konania na podporu žalovaného. Inštitút príbratia osobitného subjektu do konania v zmysle § 95 CSP predstavuje nový ochranný prvok v civilnom procese v prospech strán, na ochranu ktorých sú tieto osobitné subjekty určené. O príbratí do konania podľa § 95 rozhoduje s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí. Súd prípadnému návrhu strany alebo osobitného subjektu vyhovieť nemusí, ak to nepovažuje za potrebné, alebo naopak, aj bez návrhu môže osobitný subjekt príbrať do konania so súhlasom strany, na ochranu práv ktorej má vystupovať. Kritériom na rozhodnutie súdu o príbratí osobitného subjektu do konania je potreba ochrany práv strany. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ku ktorým dospel odvolací súd, nepovažoval za potrebné príbrať do konania združenie vzniknuté na ochranu práv spotrebiteľov a do konania ho preto nepribral.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobca bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanej v 1. rade ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

37. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).